

Súd: Krajský súd Košice  
Spisová značka: 6To/132/2023  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7219011695  
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 02. 2024  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marek Dudík  
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2024:7219011695.2

## Uznesenie

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mareka Dudíka a sudcov JUDr. Martina Baločka a JUDr. Jána Slovinského, na verejnom zasadnutí konanom dňa 6. februára 2024, v trestnej veci proti obžalovanému A. B., pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. c), písm. d) Tr. zák., o odvolaní prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Košice II zo dňa 31.5.2023 sp. zn. 4T/90/2019 takto

### rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. z a m i e t a odvolanie prokurátora okresnej prokuratúry.

### odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd podľa § 285 písm. a) Tr. por. oslobodil obžalovaného A. B., spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Košice II pre skutok kvalifikovaný ako zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. c), písm. d) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

- v C. v presne nezistenej dobe od mesiaca august 2017 do 20.11.2017 v C. v byte na ul. Popradskej č. 72 fyzicky napádal svoju bývalú manželku D. B., nar. X.X.XXXX a to fackami, údermi pästou a kopancami do rôznych častí tela, ťahaním za vlasy, štipancami, neustálym podozrievaním z nevery, v obmedzovaní v slobodnom pohybe, najmä zamykaním v byte, vulgárnymi nadávkami, ponižovaním, opakovanými hádkami a to aj v prítomnosti ich troch maloletých detí, vyvolávaním stresu a citovým vydieraním, ktoré útoky sa stupňovali časom aj po požití alkoholických nápojov, čím jej tak spôsobil fyzické a psychické utrpenie,

- v C. v presne nezistenej dobe od mesiaca august 2017 do 20.11.2017 v C. v byte na ul. B. XX fyzicky napádal svoje maloleté deti E. B., nar. X.X.XXXX a D. A., nar. X.XX.XXXX a to fackami, údermi rúk do rôznych častí tela, ponižovaním a krikom, vyvolávaním strachu a stresu, ako aj agresívnym a vulgárnym správaním voči matke v ich prítomnosti, čím im takto spôsobil fyzické a psychické utrpenie a skutku sa dopustil hoci bol Okresným súdom Košice II sp. zn. 5T 3/2014 právoplatným dňa 25.1.2017 odsúdený pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 Tr. zák.,

pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Proti tomuto rozsudku zahlásil odvolanie priamo do zápisnice o hlavnom pojednávaní prokurátor. V písomných dôvodoch odvolania uviedol, že na základe vykonaného dokazovania, vyhodnotenia dôkazov v prospech obžalovaného aj proti nemu, súd dospel k názoru, že poškodená svojou výpoveďou vyvinila obžalovaného spod žalovanej trestnej činnosti. Na súde viackrát, po viacnásobnom poučení o trestnoprávných následkoch krivej výpovede a krivého obvinenia zopakovala, že sa chcela obžalovanému pomstiť a vedela, že privolanie polície je spôsobom, ktorý jej v tom pomôže. Rovnako priznala, že ľutuje, že zmanipulovala deti, aby vypovedali proti obžalovanému. Z toho vyplýva, že nie je zrejmý ani pôvod podliatin, ktoré boli konštatované na tele maloletých detí. Touto svojou výpoveďou negovala závery znaleckého posudku, znalkyne z odboru psychológia, keďže potvrdila, že klamala aj

pri znaleckom vyšetrení, z čoho možno dôvodiť, že maloleté deti mohli byť pri vyšetrení traumatizované - ako uviedla znalkyňa - z takéhoto konania matky. Súd túto skutočnosť konštatuje na základe výpovede poškodenej, ktorá priznala nátlak na deti.

Pracovníčky úradu práce, sociálnych vecí a rodiny vypočuté pred súdom sa k týraníu detí nevedeli vyjadriť, uviedli, že deti na nich pôsobili pokojným dojmom a ako vyplynulo z ich výpovede, nevedeli posúdiť, či maloletý syn, ktorý s nimi komunikoval bol ovplyvnený matkou. Pri kontrole domácnosti nespozorovali žiadne znepokojujúce skutočnosti a nevideli žiadne zranenia na deťoch.

Súd na základe takejto dôkaznej situácie postupoval v zmysle zásady „in dubio pro reo“ a podľa § 285 písm. a) Tr. po. oslobodil obžalovaného spod obžaloby s konštatovaním, že nebolo ani jedným produkovaným dôkazom bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že došlo k spáchaniu trestnej činnosti.

S vyššie citovaným rozhodnutím súdu sa nestotožňuje a po dokazovaní vykonanom tak v rámci prípravného konania, ako aj konania pred súdom má za to, že súd nesprávne vyhodnotil dôkaznú situáciu a je toho názoru, že ku skutkom došlo, tieto sú trestným činom a mal ich spáchať obžalovaný.

Aj keď obžalovaný A. B. spáchanie skutkov popiera, z ich spáchania je jednoznačne usvedčovaný prvotnou výpoveďou jeho bývalej manželky poškodenej D. B., ktorá podrobne popísala, ako ju obžalovaný od 14.8.2017, kedy sa vrátil z výkonu trestu odňatia slobody, psychicky aj fyzicky týral, či už vynucovaním si sexu, ako aj fyzickým napádaním, fackami, kopancami, štipaním, ťahaním za vlasy, zamykaním v byte, vulgárnymi nadávkami, ponižovaním a pod. Poškodená sa v prvotnej výpovedi osobitne vyjadrila aj ku skutku vo vzťahu k ich deťom, kedy uviedla, že obžalovaný ich bil aj dvakrát denne, a to najmä maloletého E.. Okrem fyzických útokov a zákazov voči deťom obžalovaný ich podľa vyjadrenia poškodenej aj zamykal v byte, nadával im a ponižoval ich.

Zmenu výpovede poškodenej D. B. v prospech obžalovaného hodnotí ako účelovú a tendenčnú v úmysle napomôcť obžalovanému vyhnúť sa následkom trestného stíhania, a to aj vzhľadom na skutočnosť, že od júna 2021 by obaja mali žiť v spoločnej domácnosti v obci Dobrá, okres Trebišov, a teda nie je možné vylúčiť, že poškodená zmenila svoju výpoveď aj v dôsledku ovplyvňovania zo strany obžalovaného. V tejto súvislosti poukazuje aj na doplnenie znaleckého posudku č. 85/2017 zo dňa 29.01.2018 z odboru psychológie, kde znalkyňa k tvrdeniu poškodenej, že „všetko si vymyslela“ uviedla, že poškodená D. B. v tomto prípade ako obeť má už získaný tzv. Štokholmský syndróm, t.j., že sa k agresorovi správa tak ako by to bol jej priateľ, ako by si nevedomovala to, čo jej v reálnom živote agresor robí, stotožnila sa so správaním agresora a vníma ho prirodzene ako súčasť života. Poškodená disimuluje - zakrýva to, čo jej v realite obžalovaný spôsobuje. Z ďalšieho doplnenia znaleckého posudku č. 85/2017 zo dňa 16.02.2018 z odboru psychológie vyplýva, že poškodená D. B. pri vyšetrení dňa 14.02.2018 uviedla, že trvá na svojej pôvodnej výpovedi a podanom trestnom oznámení, že z obvineného má strach a nechce byť už viac bitá a psychicky týraná.

Zo znaleckého posudku č. 85/2017 a jeho dodatku č. 07/2018 je zrejmé, že konanie obžalovaného spôsobovalo poškodenej D. B. fyzické ako aj psychické utrpenie, a to aj v období od augusta 2017 do 20.11.2017, čo bolo preukázané cieľenou komplexnou psychodiagnostikou so zameraním sa na diagnostiku prolongovaného stresu a jeho prejavov na prežívaní a správaní sa poškodenej, u ktorej bola diagnostikovaná akútna reakcia na stres s výraznou prolongáciou a chronickou úzkosťou až mierne depresívnou symptomatológiou.

Zo znaleckého posudku č. 16/2018 je tiež zrejmé, že u oboch maloletých detí D. a E. sú prítomné znaky, že u nich dochádzalo k psychickému a fyzickému týraníu a konanie obvineného im spôsobovalo fyzické a psychické príkorie.

file\_0.jpg

file\_1.wmf

Zo spáchania skutku je obžalovaný nepriamo usvedčovaný aj výpoveďami svedkov pracovníčky ÚPSVaR F. C. G., komunitnej pracovníčky H. F., ako aj členov zakročujúcej hliadky polície svedkov A. I. a I. J. C.. Svedkyňa G. dňa 13.03.2018 vykonala návštevu v rodine za účelom prešetrenia pomerov, kedy maloletý E. uviedol, že otec ich bil a svedkyňa rovnako uviedla, že sociálna pracovníčka H. F. jej uviedla, že dlhodobo eviduje násilie na deťoch, ako aj na matke v rodine Pindárových zo strany obžalovaného. Uvedené skutočnosti potvrdila vo svojej výpovedi aj samotná svedkyňa H. F., ktorej výpoveď bola prečítaná na hlavnom pojednávaní z dôvodu, že menovaná medzičasom zomrela.

Z výpovede svedkov, zakročujúcich členov hliadky polície, A. I. a I. J. C. je zrejmé, že boli vyslaný na zákrok do miesta bydliska poškodenej, kde po príchode na miesto im poškodená oznámila, že obžalovaný ju fyzicky a psychicky napáda a žiadala, aby jej asistovali pri odchode z bytu. Obžalovaný sa v čase ich zásahu správal agresívne, nerešpektoval ich pokyny, a to aj počas jeho predvážania na oddelenie PZ. Svedok ďalej uviedol, že poškodená bola v čase zásahu rozrušená, vystrašená a rovnako aj ich deti, na ktorých bolo vidieť, že sa obžalovaného boja.

V neposlednom rade poukazuje aj na závery znaleckého posudku z odboru psychológie, z ktorého je okrem iného zrejmé, že u obžalovaného ide o cholerickú osobnosť s poklesom kontroly v zložitejších a problematických situáciách a vzhľadom k výške tzv. Lží skóre je potrebné jeho výpovede o sebe a zažitých situáciách považovať za účelovo skreslené tak, aby spadali do sklonu popierať emočné problémy a snahu imponovať čo najlepším dojmom. Na základe uvedených skutočností hodnotí výpoveď obžalovaného ako nevierohodnú. Znaleckým šetrením bol u obžalovaného taktiež zistený sklon k agresívnemu správaniu.

S prihliadnutím na vyššie uvedené skutočnosti navrhuje, aby Krajský súd v Košiciach zrušil ním napadnutý rozsudok a vec vrátil mestskému súdu na nové prejednanie a rozhodnutie.

Obžalovaný podaním zo dňa 01.02.2024 sa k odvolaniu okresného prokurátora vyjadril s tým, že s tvrdeniami uvedenými v odvolaní nesúhlasí, nakoľko prokurátor okresnej prokuratúry poukazuje na zmenu výpovede poškodenej ako účelovú a tendenčnú v úmysle napomôcť jeho osobe. Je toho názoru, že je právne úplne jedno, či sa na celý skutok pozrie z výpovede poškodenej prvej alebo druhej, nakoľko okrem jej tvrdenia neexistuje ani nemôže existovať iný dôkaz, nakoľko je to celé vymyslené. Vo svojom vyjadrení ďalej uviedol, že s poškodenou nežije v spoločnej domácnosti a to, že v prípade, keď príde z práce z Holandska a trávi čas so svojimi deťmi neznamena, že žije v spoločnej domácnosti s poškodenou. Má vlastnú izbu s chladničkou, pričom izba je nepriechodná, a tak celé tvrdenie prokurátora vyvracia skutočnosť, že by s poškodenou žil v spoločnej domácnosti, teda je viac ako zrejmé, že má trvalý pobyt v rodinnom dome, ale nezdieľa spoločnú domácnosť s poškodenou.

Uviedol, že je nezmysel, čo tvrdí prokurátor, že ho má usvedčovať nepriamo sociálna pracovníčka H. F.. Dodal, že nebolo mu umožnené vyjadriť sa k posudku súdnej znalkyne PhDr. Viery Truskovej, PhD., nakoľko sa táto nedostavila ani raz na hlavné pojednávanie aj napriek tomu, že bola predvolaná.

Vzhľadom na vyššie uvedené má za to, že mestský súd vo veci úplne zistil skutkový stav, na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam a vec správne právne posúdil, a preto navrhuje, aby odvolací súd rozsudok mestského súdu potvrdil.

Krajský súd na podklade takto podaného odvolania podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. a zistil, že odvolanie prokurátora okresnej prokuratúry nie je dôvodné.

V konaní, ktoré predchádzalo napadnutému rozsudku, postupoval okresný súd v súlade s ustanoveniami Trestného poriadku a vykonal na hlavnom pojednávaní všetky potrebné dôkazy, majúce význam pre rozhodnutie o oslobodení obžalovaného, tieto dôkazy vyhodnotil v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por. a dospel tak ku správnym skutkovým a právnym záverom.

V odôvodnení napadnutého rozsudku v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. okresný súd jasne a zreteľne vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové

zistenia a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, pričom sa dôsledne zaoberal a zohľadnil všetky skutočnosti, ktoré charakterizujú osobné a rodinné pomery obžalovaného.

Krajský súd si v celom rozsahu osvojil správne a zákonné odôvodnenie napadnutého rozsudku vo vzťahu ku všetkým napadnutým výrokom a keďže sa so závermi okresného súdu stotožňuje, tak na ne ako na správne a zákonné v podrobnostiach poukazuje.

Krajský súd v prvom rade poukazuje na judikatúru Ústavného súdu Slovenskej republiky, v zmysle ktorej rozhodnutie okresného súdu a krajského súdu tvoria jeden celok (I. ÚS 141/04) a v zmysle tohto právneho názoru krajský súd tak v stručnosti poukazuje na zistený skutkový stav a na právny rozbor a právny záver okresného súdu.

Bolo by nad rámec hodnotiť vykonané dôkazy pred okresným súdom, nakoľko okresný súd toto hodnotenie v napadnutom rozsudku vykonal úplne vyčerpávajúco, avšak je potrebné zvýrazniť už spomínané z tohto napadnutého rozsudku a síce, že bola vypočutá svedkyňa - poškodená D. B., bývalá manželka obžalovaného, ktorá ku správaniu sa obžalovaného k nej a deťom za obdobie od augusta 2017 do konca novembra roku 2017, t. j. počas ich spolužitia, na hlavnom pojednávaní po poučení o následkoch krivej výpovede a krivého obvinenia uviedla, že si všetko vymyslela a nepamätá si, čo vypovedala a obžalovaného označila za páchatel'a preto, lebo bola nervózna. Potvrdila, že jej boli vysvetlené dôsledky krivej výpovede aj pri jej výpovedi na polícii.

Na otázku prokurátora, čo ju viedlo k tomu, že na hlavnom pojednávaní zmenila svoju výpoveď odpovedala, že na súde chcela povedať pravdu a pravda je to, čo vypovedala pred súdom. Trvala na tom, že obžalovaný sa k nej správal normálne, jej však vadilo, že pil a vedela, že keď zavolá policajtov, tak jej uveria.

Na otázku, či bola vyšetovaná znalkyňou z odboru psychológia, kto sa nachádzal pri vyšetrení a či si je vedomá, že na základe jej obvinenia sa proti obžalovanému vedie trestné stíhanie uviedla, že bola vyšetrená, prítomná bola ona a znalkyňa a je si vedomá, že na jej podnet začalo trestné stíhanie obžalovaného. Nepravdivé údaje zopakovala pred znalkyňou preto, že sa chcela pomstiť obžalovanému. Náhradu škody voči obžalovanému neuplatnila.

Poškodená bola opätovne dopytovaná na hlavnom pojednávaní dňa 13.1.2022, kedy uviedla, že trvá na svojej výpovedi na predchádzajúcom hlavnom pojednávaní a dodala, že ju mrzí, že svoje deti nahovorila na klamstvo v tom, že ich obžalovaný bil. Výpoveď, v ktorej označila za páchatel'a obžalovaného ľutuje a je si vedomá trestnoprávných následkov svojej krivej výpovede. Zopakovala, že v ten večer, keď prišli policajti, tak jej to vyhovovalo a pravdivé je to, čo uvádza - aj pri dopytovaní na hlavnom pojednávaní ako aj to, čo povedala pred súdom na predchádzajúcom hlavnom pojednávaní.

Správne vyhodnotil okresný súd to, keď uviedol, že na základe vykonaného dokazovania, vyhodnotenia dôkazov v prospech obžalovaného aj proti nemu, súd dospel k názoru, že poškodená svojou výpoveďou vyvinila obžalovaného spod žalovanej trestnej činnosti. Na súde viackrát, po viacnásobnom poučení o trestnoprávných následkoch krivej výpovede a krivého obvinenia zopakovala, že sa chcela obžalovanému pomstiť a vedela, že privolanie polície je spôsobom, ktorý jej v tom pomôže. Rovnako priznala, že ľutuje, že zmanipulovala deti, aby vypovedali proti obžalovanému. Z toho vyplýva, že nie je zrejmy ani pôvod podliatin, ktoré boli konštatované na tele maloletých detí.

Touto svojou výpoveďou negovala závery znaleckého posudku, znalkyne z odboru psychológia, keďže potvrdila, že klamala aj pri znaleckom vyšetrení, z čoho možno dôvodiť, že maloleté deti mohli byť pri vyšetrení traumatizované - ako uviedla znalkyňa - z takéhoto konania matky. Súd túto skutočnosť konštatuje na základe výpovede poškodenej, ktorá priznala nátlak na deti.

Prokurátor okresnej prokuratúry zmenu výpovede poškodenej D. B. v prospech obžalovaného hodnotí ako účelovú a tendenčnú, v úmysle napomôcť obžalovanému vyhnúť sa následkom trestného stíhania, a to aj vzhľadom na skutočnosť, že od júla 2021 by obaja mali žiť v spoločnej domácnosti v obci Dobrá, okres Trebišov, a teda nie je možné vylúčiť, že poškodená zmenila svoju výpoveď aj v dôsledku ovplyvňovania zo strany obžalovaného. Krajský súd na margo tohto tvrdenia poukazuje na tú skutočnosť, že obžalovaný vyvrátil tvrdenie prokurátora o spolužití s poškodenou v spoločnej domácnosti a zároveň

krajský súd dodáva, že súd v zmysle Trestného poriadku hodnotí dôkazy jednotlivo, ako aj v ich vzájomnom súhrne a že tieto dôkazy vyhodnocuje na základe ich vykonania na hlavnom pojednávaní. Poškodená zmenila svoju výpoveď na hlavnom pojednávaní, avšak v konečnom dôsledku vysvetlila, prečo k takejto zmene jej výpovede došlo.

Odvolací súd je toho názoru, že pri trestnom čine týrania blízkej a zverenej osoby vo väčšine prípadov je jediným svedkom sám poškodený, nakoľko ide o trestný čin, ktorého sa dopúšťa páchateľ v rodinnom prostredí, nikdy nie na verejnosti.

To boli dôvody, pre ktoré krajský súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti rozhodnutia.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu pomerom hlasov 3:0.

**Poučenie:**

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.